

784961

CENTRUM DEYNY

Opis pracy konkursowej.

I. Część badawczo-analityczna.

1. Lokalizacja.

Fig. 1. Północ Polski.

Obszar opracowania znajduje się w Starogardzie Gdańskim, mieście leżącym w północnej części Polski, w województwie Pomorskim. Miasto położone jest około 70km od Morza Bałtyckiego.

Fig. 2. Siedziba Powiatu i Gimny.

Starogard jest siedzibą powiatu starogardzkiego oraz gminy wiejskiej Starogard Gdański. Sąsiednimi powiatami o podobnych wielkościach są: Kwidzyń, Tczew i Kościerzyna.

Fig. 3. Miasto.

Kluczowym elementem stanowiącym o krajobrazie miasta jest rzeka Wierzyca oraz bogata w historyczne warstwy struktura urbanistyczno-architektoniczna. Niepodważalną wartością są także obszary zielone i wodne okalające miasto, ale także znajdujące się w jego wnętrzu.

Fig. 4. Teren opracowania.

Precyzyjnie, terenem objętym pracami studialnymi oraz projektowymi jest część działki o numerze ew. 208/12 obręb ew. 14, o powierzchni 3420 m² w kompleksie sportowym.

2. Ośrodek Sportu i Rekreacji.

Fig. 1. Stadion Miejski.

Stadion Miejski im. Kazimierza Deyny w Starogardzie Gd. znajduje się przy ul. Olimpijczyków Starogardzkich 1. Jest to miejsce w bezpośrednim sąsiedztwie Starego Miasta, skomunikowane właśnie od jego strony. Od stron północnej, zachodniej i wschodniej z kolei, znajdują się strefy wielofunkcyjne z przewagą funkcji mieszkaniowej i usługowej.

Na teren Stadionu prowadzi brama dla kibiców od ul. Olimpijczyków Starogardzkich 1. oraz ul. Kanałowej. Znajdujące się w centralo-południowej części budynki administracyjno-noclegowy oraz garaże przeznaczone są do rozbiórki. Na miejscu tych obiektów zaprojektowaliśmy budynek wielofunkcyjny.

3. Ośrodek Sportu i Rekreacji - Kompleks

W skład kompleksu wchodzi:

- boisko do piłki nożnej o nawierzchni z trawy naturalnej,
- bieżnia okólna tartanowa 400m,
- skocznia do skoków wzwyż,
- rzutnia do pchnięcia kulą,
- rzutnia do rzutu dyskiem i młotem,
- skocznia do skoku w dal i trójskoku,
- skocznia do skoku o tyczce,
- rów z wodą,
- rzutnia do rzutu oszczepem,
- skatepark,
- ścianka wspinaczkowa,

– hala sportowa im. A. Grubby.

Okazjonalnie (jak i sezonowo) odbywają się tutaj imprezy kulturalne oraz sportowe.

Kompleks sportowy jest dobrze funkcjonującym i rozwijającym się, żywym elementem społecznej tkanki regionu. Co interesujące, otoczony rzeką o pasmami zieleni stanowi rodzaj sportowej wyspy, w dobrym tego słowa znaczeniu.

4. Szlak Kazimierza Deyny.

Fig.1. Trasa Szlaku Kazimierza Deyny.

Urodzony i dorastający w Starogardzie Gdańskim Kazimierz Deyna pozostał w pamięci mieszkańców. To właśnie niemu poświęcony jest szlak prowadzący przez najważniejsze w Jego życiu miejsca. Są to kolejno:

I. Dom Rodzinny Kazimierza Deyny Przy

ul. Lubichowskiej

II. Szkoła Podstawowa Nr 4

III. Stadion Włókniarz im. Kazimierza Kropidłowskiego

IV. Dom Rodzinny Kazimierza Deyny Przy ul. Grunwaldzkiej

V. Rzeźba Kazimierza Deyny

Co istotne dla projektu, to fakt, że ostatni z przystanków znajduje się w bezpośrednim sąsiedztwie terenu opracowania.

Orientacyjny czas przejścia szlakiem to 2h, a długość to 5.4km.

5. Podsumowanie.

Istotą badań było zrozumienie przedmiotu rzeczy oraz wyprowadzenie na tej podstawie konceptu krytycznego nowego budynku Centrum Sportowo-Edukacyjnego im. Kazimierza Deyny. Zakres badawczy objął swoim zasięgiem studium kontekstu w zakresie jego uwarunkowań przestrzennych, historycznych i społecznych. Mówiąc precyzyjnie, szczególnie poświęciliśmy się pracy związanej z historią architektury Starogardu Szczecińskiego, z naciskiem na XX wiek, istotą Kazimierza Deyny i jego obrazie społecznym w pamięci mieszkańców, jak i szeregiem analiz przestrzennych.

Teren opracowania znajduje się w bezpośrednim sąsiedztwie starego miasta. Ma to swoją zaletę w dobrym skomunikowaniu lokalizacji z innymi częściami miasta i większością suburbiów. W skali miasta kompleks, otoczony kluczową dla krajobrazu Wierzycą, zdaje się być rodzajem sportowej wyspy, w dobrym tego sformułowania znaczeniu. Nadaje to jednocześnie siły jak i potencjału znaczeniowego nowemu budynkowi. Co więcej, położenie wśród multifunkcyjnej części miasta (funkcja usługowa, mieszkaniowa, rekreacyjna) nadaje walorów zwiększonej użyteczności poprzez ożywienie danego fragmentu struktury miejskiej.

Zlokalizowany wewnątrz sprawnie działającego kompleksu Ośrodka Sportu i Rekreacji, zapewniającego wielość atrakcji jego gościom, budynek ma szansę stać się nie tylko uzupełnieniem przestrzenno-funkcyjnym dla swojej lokalizacji, ale także jednym z landmarków miasta. Jest to bowiem budynek który swoją lokalizacją (bezpośrednie połączenie z główną arterią, bliskość w stosunku do bramy głównej jak i bocznej kompleksu), za pośrednictwem odpowiedniej

architektury, może funkcjonować jako punkt koncentrujący uwagę społeczną.

Wartością, którą uważamy za szczególnie indywidualną i cenną dla Starogardu Gdańskiego jest zróżnicowanie i heterogeniczność przestrzenna. Szczególnie to różnice wysokości zabudowy jak i różnorodność kształtowania dachów, celnie potraktowania w miejscowym planie zagospodarowania więc jako dowolna, stwarzają niepowtarzalną, szczególną dla miasta wartość urbanistyczno-architektoniczną.

Nie mniej istotna jest w tym przypadku rola Kazimierza Deyny. Szklak turystyczny którego ostatnim punktem jest właśnie Stadion KP Starogard Szczęścińki w pełni podkreśla rolę legendy polskiej piłki nożnej, zarówno w perspektywie mieszkańców jak i turystów. Nie mniej rzeźba piłkarza zdaje się być znacznie lepiej wyeksponowana niżeli pomnik.

Podsumowując, projektowany budynek oraz jego otoczenie powinny być widziane poprzez relację w skali powiatu, miasta jak i kompleksu. Jednocześnie powinny one podkreślać znaczenie Kazimierza Deyny. Co nie mniej istotne, architektura budynku powinna nawiązywać relację z kontekstem historycznym i teraźniejszym, być łącznikiem pamięciowo-mentalnym między przeszłością, teraźniejszością i przyszłością.

II. Koncept.

1. Wstęp.

Podążając za wynikami przeprowadzonej części analityczno-badawczej stworzyliśmy koncept budynku, który nie tylko będzie odpowiadał na założenia funkcjonalno-przestrzenne, ale także istotnie przyczyniał się do poprawy jakości życia mieszkańców i użytkowników, jednocześnie mówiąc o walorach historycznych miasta.

Budynek, który proponujemy opiera się na idei kolażu krajobrazu miejskiego, kontekstu terenu opracowania z jego historycznym odpowiednikiem. Trzy formy dachu kształtujące bryłę są odpowiedzią na to założenie. Taka metodyka pracy pozwala ująć w jednym budynku reminiscencje przeszłości, codzienną rzeczywistość jak i wizję przyszłości.

2. Eksplikacja projektu - Koncept Urbanistyczny.

Fig. 1. Dachy - forma budynku.

Koncept dachów, jest dla nas głównym nośnikiem idei samego budynku. Znajduje on pokrycie nie tylko w skali miasta, ale również w skali samego kompleksu. Można powiedzieć, że każdy z nich odpowiada niejako funkcji, którą zawiera.

Fig. 2. Punkt odniesienia.

Zaprojektowany budynek poprzez otwartość swojej fasady staje się rodzajem miejskiego landmarku, świetlistego punktu. Pełni zatem rolę nie tylko uzupełniającą, ale także docelową.

Fig. 3. Łuk.

Budynek wpisuje się on w prostopadłą siatkę zagospodarowania, pozostawiając otwarte przedpole. Właśnie w tym przedpolu, w zagospodarowaniu terenu zdecydowaliśmy się na zabieg podkreślenia łuku bieżni oplatającej płytę boiska.

Fig. 4. Pomnik.

Zabiegiem uwydatniającym wyżej opisany łuk w zagospodarowaniu terenu, a co ważniejsze eksponującym rolę Kazimierza Deyny jest relokacja pomnika w taki sposób, żeby znajdował się on tuż przy wejściu do budynku.

3. Eksplikacja projektu - Koncept Architektoniczny.

Fig. 1. Trzy funkcje - trzy dachy.

Kolejno: dach płaski - funkcje codzienne, hol główny i kawiarnia z antresolą, dach kolebkowy - funkcje związane bezpośrednio ze sportem, sala sportowo-rekreacyjna, ekspozycja, dach dwuspadowy - to aktywności realizowane w grupach, czyli zarządzanie i administracja, sala wielofunkcyjna (np. konferencyjna).

Fig. 2 Szafa.

Umieszczając funkcje pomocnicze w jednym boxie uzyskaliśmy otwartość budynku, łatwego w aranżacji pomieszczeń, modyfikowalności i elastyczności.

Fig. 3. Lewitująca bryła.

Wyróżnienie parteru ma na celu wzmocnienie dostępności budynku z poziomu człowieka, jednocześnie lewitująca nad nim bryła jest punktem odniesienia.

Fig. 4. Trzy doświetlenia.

Tak jak każda z trzech form ma różne funkcje, tak samo ma różne doświetlenia. Taras na dachu płaskim to światło pełne, dach kolebkowy - światło odbite, dach dwuspadowy - światło rozproszone. Każde z nich ma swoje uzasadnienie w znajdujących się wewnątrz funkcjach - pożądanej kondycji iluminacyjnej.

4. Rozwiązania komunikacyjne.

Fig. 1. Dojazd, rampa.

Główny dojazd przewidzieliśmy od strony ulicy Kanałowej. Minimalizuje to ruch kołowy w kompleksie. Bezpośrednio za bramą znajduje się rampa prowadząca do podziemnego parkingu.

Fig. 2. Wejścia.

Zaprojekowaliśmy jedno wejście główne do budynku, od strony przedpola. Wejście dodatkowe dla pracowników od strony południowej oraz wyjścia gospodarcze/ewakuacyjne od strony wschodniej.

Fig. 3. Komunikacja pionowa I.

Pomocnicza klatka, służąca pracownikom budynku oraz pełniąca funkcje klatki przeciwpożarowej znajduje się wspólnie z innymi funkcjami pomocniczymi w boxie.

Fig. 4. Komunikacja pionowa II.

Główna komunikacja pionowa odbywa się poprzez otwartą klatkę schodową. Łączy ona hol główny z pozostałymi piętrami wliczając taras widokowo-rekreacyjny.

5. Rozwiązania funkcjonalno-użytkowe.

Fig. 1. Poziom -01.

Podpiwniczenie budynku zaprojektowaliśmy w jego obrysie. Tym samym zwiększając procentowy udział powierzchni biologicznie czynnej. Parking zawiera 4 miejsca postojowe dla pracowników (1 miejsce dla osób niepełnosprawnych) oraz dwa dedykowane miejsca dla brygadówki i busa. W parkingu mieści się magazyn i pom. tech.

Fig. 2. Poziom 00.

Na wolnym planie parteru zaplanowaliśmy hol główny, ekspozycję i administrację. Domyślnie ekspozycja i hol mogą się ze sobą łączyć.

Fig. 3. Poziom +01.

Na piętrze znajduje się sala wielofunkcyjna, sala rekreacyjno-sportowa oraz klubokawiarnia ze sklepikiem. Na antresoli kawiarni jest biblioteczka. Ze wszystkich pomieszczeń widać płytę boiska. Obydwie sale mogą się ze sobą łączyć.

Fig. 4. Taras.

Taras widokowo-rekreacyjny mieści się na ostatnim piętrze. W schludny sposób łączy on hol główny i kawiarnię. Z tego miejsca widok rozpościera się w trzech kierunkach.

6. Rozwiązania energo-efektywne, proekologiczne i techniczne

Fig. 1. Zbieranie wody deszczowej.

Z każdej połaci dachowej oraz tarasu zaprojektowaliśmy system odprowadzania i zbierania wody deszczowej. Może być ona użyta w obiegu głównym budynku, ale także dla pielęgnacji zieleni w otoczeniu.

Fig. 2. Cień.

Elementem brakującym w kompleksie są strefy cienia. Zaprojektowaliśmy budynek i zieleni w taki sposób, żeby w południe jego przedpole znajdowało się w ciebiu i refukowało efekt wyspy ciepłej. Tym samym nawet w upalne lato mogą się tutaj odbywać różne wydarzenia.

Fig. 3. Kompaktowa bryła.

Jednym z podstawowych zabiegów energoefektywnych jest zaprojektowanie bryły o niskich stratach ciepła. Kompaktowa prostopadłościenna bryła nie zawiera skomplikowanych i drogich systemów chłodzenia i ogrzewania.

Fig. 4. Rodzime gatunki.

Zdecydowaliśmy się utrzymać istniejącą zieleni i wprowadzić nasadzenia po północnej stronie terenu opracowania. Tym samym zwiększamy bioróżnorodność nie niszcząc istniejącej flory i fauny.

7. Rozwiązania materiałowe.

1. Budynek.

Konstrukcja nośna budynku jest żelbetonowa.

Beton barwiony zaprojektowaliśmy na parterze, nadając mu przystępności. Więźby dachowe są w konstrukcji stalowej. Konstrukcja fasady jest stalowa, a jej materiałem wykończeniowym są panele szklane o różnej przezierności i ziarnistości tekstury.

Wnętrza utrzymane są w naturalnej kolorystyce konstrukcji, z akcentami wykończenia i wyposażenia metalowymi w kolorze pastelowej zieleni oraz detalami w postaci elementów lastryko. Pomiędzy i wewnątrz głównych sal znajdują się modułowe panele, które pozwalają na łatwą modyfikację układu przestrzennego. Dla komfortu akustycznego zastosowaliśmy różnego rodzaju tekstylia. We wnętrzu powinna znajdować się duża ilość zieleni.

2. Zagospodarowanie.

W zagospodarowaniu terenu użyliśmy głównie istniejącej zieleni, suplementując ją rodzimymi gatunkami, które pomogą w akumulacji wody deszczowej oraz chłodzeniu terenu. Nawierzchnie otaczające budynek to betonowe pyty oraz wylewane nawierzchnie żwirowo-piaskowe.